квітень 2000
April 2000

ПРОМІНЬ
Promin

40
ліття
years

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ

РІК XXXX КВІТЕНЬ Ч. 4
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор, Оксана Арсено

Редакційа Колегія:
Соня Бейзик
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк

Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@bestnet.org

PROMIN

published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXX APRIL No. 4

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Editor - Oksana Arseneault
telephone 905-572-9626

Editorial Committee:
Sonja Bejzyk
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Arseneault
E-mail c/o promin@bestnet.org

Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00

The editors reserve the right to edit submitted materials

Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

ЗМІСТ
CONTENTS

1
Привітання .... Greetings

9
Христос Воскрес .... Christ is Risen

11
Перемога .... Rising Victorious

15
Чорнобиль .... Chornobyl

17
Савеля Стечишин .... Savella Stechishin

21
Жіночі постатті .... Women of Influence

22
Нашим Дітям .... For Our Children

23
Вісті з Централі .... News from the National Office

25
Громадська Хроніка .... Community Events

30
90-ліття Українського Голосу .... 90th Anniversary - Ukrainian Voice

31
Квіти Незабутнім .... In Memoriam

33
Пожертви з нагоди 40-ліття Променя .... Promin 40th anniversary fund

Союзу Українок Канади / Ukrainian Women's Association of Canada
National Office : 202-456 Main Street, Winnipeg, MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882
Office hours: Monday, Wednesday, Friday 1 - 4 p.m.
Канцелярія відкрита в понеділок, середу і п'ятницю від 1-ої до 4-ої год. дня
Адреса, телефон, телефакс і електронічна пошта **Променя** подано з ліва
Promin address, telephones, fax & e-mail listed to the left

РЕДАКТОРИ ЖУРНАЛУ ПРОМІНЬ
ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

сердечно вітають

Дост. Соню Бейзик, крайову голову СУК та центральну управу. Достойного голову СУС і голів складових організацій, голову дирекції і директорів Українського Музею Канади з його філіями, ди рекції Інститутів та Колегії Св. Андрея, провінційні управи та все наше членство.

Блаженнішого Митрополита Василія, Високопреосвященного Владику Івана, Преосвященного Владику Юрія, митр. прот. д-ра Олега Кравченка - голову Президії Консисторії, все духовенство УПЦК та шановних добродійок.

Редакційну Колегію - добр. Катерину Бублик, Галину Мельник Марко, Галю Липку, Крайову Референтку - Галю Щерблюк, Провінційних і Льокальних Референток, та всіх наших дорогих читачів, передплатників, жертводавців, дописувачів та всіх тих що підтрумють морально і матеріяльно журнал.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! **ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!**

Озвався ж ангел і рече жінкам: Не лякайтесь,
знаю, бо, що Ісуса розпятого шукаєте.
Нема Його тут, бо Воскрес як сказав. Ідіть і
подивіться на місце, де лежав Господь.
Ідіть же хутко і скажіть ученикам Його, що воскрес із мертвих.
І пішли вони хутко від гробу із страхом і
великою радістю побігли сповістити учеників Його.

Від св. Матвея

At this joyous time of the resurrection of our Lord Jesus Christ
THE EDITORS OF PROMIN
extend best wishes to

Sonja Bejzyk, National President of the Ukrainian Women's Association of Canada,
Michael Zaleschuk, National President of the Ukrainian Self-Reliance Leauge of Canada,
John Jurychuk, National lPresident of the Ukrainian Self-Reliance Association,
David Makowsky, National President CYMK - Ukrainian Orthodox Youth,
Eugene Kucey, Chair, Board of Directors, The Ukrainian Museum of Canada and its Branches
Directors of the Institutes and St. Andrew's College
National and Provincial Executives, Local Branches and all members

His Beatitude Metropolitan Wasyly, Bishops John and Yurij,
V. Rev. Dr. Oleh Krawchenko, Chair of the Presidium UOCC, all clergy and their families

Our Editorial Board - dobr. Kateryna Bublyk, Halyna Melnyk-Marko, Halia Lypka
National Promin Convener, Halia Scherbluk, Provincial and Local Promin Conveners,
all of our subscribers, supporters and contributors

CHRIST IS RISEN! **INDEED HE IS RISEN!**

ВЕЛИКОДНЄ АРХІПАСТИРСЬКЕ ВІТАННЯ

Собори Єпископів Української Православної Церкви в Канаді
Присвячуємо Жіноцтву!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Цими двома зворушливими словами пасхального вітання висловлюється таємниця нашого спасення. Цими натхненними словами: <Христос Воскрес!> нашого Пасхального Вітання, першого після всевітнього відзначення 2000 річниці народження Ісуса Христа, Який став Переможцем над смертю, вітаємо все наше православне Жіноцтво, бо це найрадісніша вістка, якою обмінялися в перший день Великоднього ранку жінки-мироносиці та святі Апостоли. Вони були зневірені і впали на дусі, будучи свідками нелюдських знущань над Спасителем та Його мученицької смерті на хресті. Серця їхні були сповнені скрайньою безнадійністю, страхом і відчаєм.

Та третього дня їх смуток у радість перемінився.

<*Христос Воскрес із мертвих -- смертю смерть подолав і тим, що в гробах життя дарував*>.

І залунала могутня і радісна пісня перемоги - **Христос Воскрес!** - перше з уст жінок-мироносиць, а тоді з уст вже переконаних Апостолів; і сьогодні лунає вона з уст усіх віруючих синів і дочок українського народу.

Свято Воскресення Христового є Святом Віри, Надії і Любови. Воно обя'вило найбільшу правду і відкрило основу людського життя як жити і куди прямувати, щоб осягнути найвищу ціль життя, а це - Вічне життя в Царстві Божому.

Ми, Архієреї Української Православної Церкви в Канаді сповнені духом віри у Воскресення життя і надії, поблагословивши 2000 рік -- Роком торжества життя, присвячуюємо це Великоднє Вітання Українському Православному Жіноцтву, стверджуючи важливість ролі жінки як дружини, матері, приятельки і бабуні.

Наголошуємо, що жінка з волі Божої є джерелом продовження людського роду і найважливішою виховательkою, в руках якої стоїть добро і майбутнє людини -- майбутнього члена Церкви і суспільства.

Жінка своїм чутливим добрим серцем та її природним покликанням бути джерелом продовження людського роду є великою героїнею і Сонцем домашнього вогнища -- Домашньої Церкви. Але коли появляється загроза її дитині, вона стає безстрашним охоронцем і готова без вагання віддати своє життя, щоб дитину врятувати.

Скеровуймо нашу увагу на безстрашність і відданість Євангельських жінок, які ходили за Спасителем і допомагали Йому в Його Божественній Місії -- голосити Святу Євангелію.

Свою любов і відданість та безстрашність вони доказали в той час, коли Ісус Христос переживав страшні душевні і фізичні муки й смерть через розп'яття на хресті -- вони стояли до кінця, щоб знати, де Його поховають.

Ученики-Апостоли від страху поховалися, а жінки рано-вранці пішли до гробу, щоб відповідно і по закону приготовити тіло свого найулюбленішого Учителя.

За їх велику любов, відданість і відвагу Воскреслий Господь нагородив їх вічним привілеєм голосити, що "Христос Воскрес!".

Воскреслий Господь поставив жінку на високий п'єдестал, бо як Бог, Він народився від Духа Святого і жони - Діви Марії. Підвищивши жінку-рабиню до високих висот, Він благословляє, щоб все жіноцтво стало жінками-мироносицями і вповні служило Йому в родині - Домашній Церкві.

Дороге Жіноцтво!

З пасхальною радістю вітаємо і поздоровляємо Вас і Ваші Родини з радісним святом Воскресення Христового і молимось за ваше здоров'я та успіхи у ваших виховних змаганнях.

Завжди пам'ятайте, що Мати - це й перша вчителька Закону Божого. Її наука назавжди закарбовується глибоко в серці дитини і як стверджує наш незабутній поет Т. Г. Шевченко: "*Раз добром налите серце, ввік не прохолоне*".

Сердечно вітаючи все жіноцтво з Пресвітлим Святом Воскресення Христового, Який "*учора, сьогодні і навіки Той Самий*" (Євр. 13:8), вітаємо також і Всечесне Духовенство з їхніми родинами та ввесь український Боголюбивий нарід як в Україні, так і поза Україною сущій і молитовно бажаємо, щоб благодать цього Свята із Свят - осяяла душі ваші й серця та щоб у ці світлі дні запанувала та Божественна радість, яку мало жіноцтво й учні Христові, які "зраділи, побачивши Христа" (Ів. 20:20).

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

За Собор Єпископів УПЦК
†ВАСИЛІЙ, Митрополит

Великдень 2000 р.Б.
Митрополича Катедра Пресвятої Тройці
Вінніпеґ, Манітоба, Канада

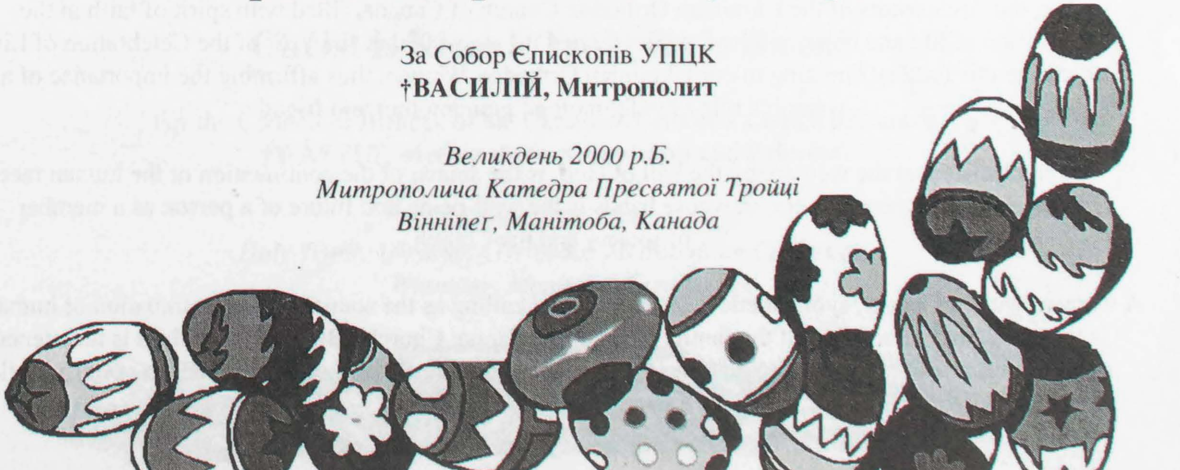

ARCHPASTORAL PASCHAL GREETING
of the Council of Bishops of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

Dedicated to our Women

CHRIST IS RISEN!

In these two moving words of Paschal Greeting is expressed the mystery of our Salvation. With these inspiring words, "Christ is Risen" in this Paschal Greeting -- our first since the world-wide celebration of the 2000th Anniversary of the birth of Jesus Christ, Who came as the Conqueror of death -- we greet all our Orthodox women, for these words express those most joyous tidings which the myrrh-bearing women conveyed to the Holy Apostles in the morning of that first Easter day. All of them were discouraged and depressed, having witnessed the inhumanly cruel treatment of the Saviour and his martyr's death on the cross. Their hearts were filled with extreme hopelessness, fear and despair.

But on the third day their sorrow was changed into joy.

"Christ is risen from the dead, trampling death with His death, and to those in their graves granting life."

And there resounded a mighty and joyous song of victory, "Christ is Risen", first on the lips of the myrrh-bearing women, and then on the lips of the now-convinced Apostles. Today it continues to resound on the lips of all believing sonsand daughters of the Ukrainian people.

The holiday of Christ's Resurrection is a holiday of faith, hope and love. It has revealed the greatest truth and disclosed the basis of human life, how to live and in which direction to go in order to achieve the supreme aim of life -- Eternal life in God's Kingdom.

We, the Archpastors of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, filled with spirit of faith in the Resurrection of life and hope, and having proclaimed the year 2000 as the Year of the Celebration of Life, dedicate this Paschal Greeting to our Ukrainian Orthodox Women, thus affirming the importance of a woman's role as wife, mother, grandmother and friend.

We emphasize that the woman, by the will of God, is the source of the continuation of the human race and the most important tutor, in whose hands is the well-being and future of a person as a member of society and the Church.

A women, with her tender, sympathetic heart and natural calling as the source of the continuation of humanity, is the great heroine and Sun of the family hearth -- the Home Church. But when her child is threatened, she becomes a fearless defender and is ready without hesitation to give her life in order to save her child.

Let us turn our attention to the fearlessness and devotion of the women in the Gospel who followed our Saviour and assisted Him in His Divine Mission -- the preaching of the Holy Gospel, that is, the Good News of Salvation.

They proved their love, devotion and fearlessness during the time when Jesus Christ suffered terrible mental and physical torments and death by crucifixion on the cross. They stood at the cross to the very end in order to see where He would be buried.

The Apostles and Disciples out of fear hid themselves, but the women went to His tomb early in the morning in order to prepare the body of their most beloved Teacher, as the Law required.

For their great love, devotion and bravery the Resurrected Lord rewarded them with the timeless privilege of being the first to proclaim that "Christ is Risen!".

Our Risen Lord placed the women on a high pedestal because, as God, he was born of the Holy Spirit and a woman, the Virgin Mary. Having elevated women who were slaves to the greatest heights, He blesses all women to become myrrh-bearing women serving Him fully in their family -- the Home Church.

Dear Sisters in Christ!

With paschal joy we greet you, wishing you and your families all the best on the occasion of the joyous holiday of Christ's Resurrection, and we pray for your continued health and success in your teaching endeavours.

Always remember that Mother is the first teacher of God's Law. Her instruction is forever deeply inscribed on the heart of the child. As our unforgettable poet, Taras Shevchenko says: *"Once you fill the heart with goodness, to the end of time it will never cool."*

With heartfelt greetings to our women on the occasion of the Bright Holiday of the Resurrection of Christ, Who "is the same yesterday, today, and forever" (Heb. 13:8), we greet no less our dedicated Clergy and their families and all our God-loving people in and outside Ukraine, and fervently pray that the grace of this Feast of Feasts will fill your hearts and souls, and that during these light-filled days there will reign that divine joy which filled the women and Christ's disciples, who "were glad when they saw the Lord" (John 20:20).

Christ is Risen! Truly He is Risen!

For the Council of Bishops of the Ukrainian Orthodox Church of Canada,
†WASYLY, Metropolitan Archbishop and Primate

Easter, A.D. 2000
Holy Trinity Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral
Winnipeg, Manitoba, Canada

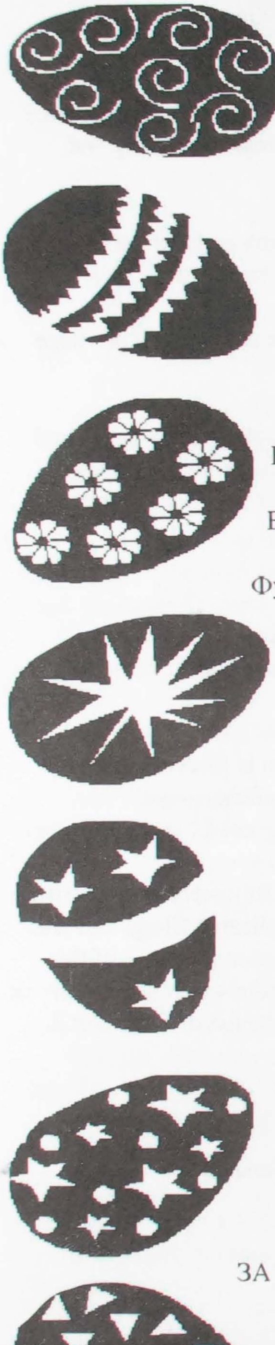

У радісні дні

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

сердечно вітаємо

Митрополита Василія, Первоієрарха Української Православної Церкви
в Канаді і Патрона Союзу Українців Самостійників

Високопреосвященного Владику Івана, Пресосвященного Владику Юрія,
митр. прот. д-ра Олега Кравченка - голову Президії Консисторії,
Всечесне Духовенство УПЦК, Шановних добродійок та всіх вірних УПЦК
Все членство і прихильників - ТУС, СУК, СУМК-УПМ,
Фундацію СУС Інститути: Св. Івана в Едмонтоні, Петра Могили в Саскатуні,
Св. Володимира в Торонті,
Колегію Св. Андрея,
Український Музей Канади, СУК і філії Музею

Редакцію журналу Промінь, Українського Голосу і Вісника
та увесь український народ в Україні та в розсіянні суших!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ
Михайло Заліщук, голова — Орест Вараниця, секретар

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
Соня Бейзик, голова — Марія Корчевич, кор. секретарка

ЗА ЦЕНТРАЛЮ ТОВАРИСТВА УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ
Іван Юрійчук, голова — Микола Нечай, секретар

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ КАНАДУ / УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ
Давид Маковський, голова — Таня Домитрак, секретар

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

щиро-сердечно вітаємо:

Первоієрарха Української Православної Церкви в Канаді
Його Блаженство Митрополита Василія
Високопреосвященного Владику Івана, Преосвященного Владику Юрія
митр. прот. о. д-ра Олега Кравченка, голову Президії Консисторії,
Редакцію Вісника, все Духовенство та всіх вірних УПЦК

Крайову Голову Союзу Українок Канади, Соню Бейзик
Крайового голову Союзу Українців Самостійників, Михайла Заліщука,
Крайового голову Товариства Українців Самостійників, Івана Юрійчука
Крайового голову СУМК - Укр.аїнської Православної Молоді, Давида Маковського
Головну Редакторку Променя Орисю Сушко, редакторку Оксану Арсено
Редакційну Колегію, Референток, та віх читачів журналу Промінь
Проводи Провінційних та Місцебих Управ складових організацій СУС
Дирекції Інститутів та Колегії Св. Андрея
Голову і Дирекцію Українського Музею Канади СУК
та Редакцію Українського Голосу

Президію Світового Конгресу Українців та Конгресу Українців Канади,
ввесь український народ у Батьківщині та в діяспорі

Хай Всемогучий Господь надiлить всіх нас силою, здоров'ям та одержимістю для дальшої плідної праці у збереженні нашої організації СУС, нашпї Української Православної Церкви в Канаді та у скріпленні Української Держави

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

бажають слідуючі:

SUPPORTERS

Східня Екзекутива Союзу Українок Канади
Маруся Венгер, голова
Ольга Гуменюк, секретар

Провінційна Екзекутива Союзу Українок Канади на Манітобу
Ольга Ковальчук, голова
Марія Коваленко, секретар

Провінційна Екзекутива Союзу Українок Канади на Саскачеван
Соня Бремнер, голова — Галя Клапущак, кор. секретар
Олеся Пилипів, рек. секретар — Наталя Острижнюк, місто голова
Анна Заліщик, касієр

Провінційна Екзекутива Союзу Українок Канади на Альберту
Зеновія Саковська, голова
Ліна Ґулуцан, референт Променя

Провінційна Екзекутива Союзу Українок Канади на Британську Колюмбію
Вікторія Пушка, голова
добр. Марія Гнатів, секретар

Союз Українок Канади, Відділ ім. Лесі Українки, Виндзор, Онтаріо
Марія Старух, голова
Оля Друль, кор. секретарка

Союз Українок Канади, Відділ при Катедрі св. Івана в Едмонтоні, Альберта
Оксана Енслен, голова
Наталка Петраш, кор. секретарка

Союз Українок Канади, Відділ ім. Доньки України, Монтреал, Квебек,
Оксана Русин, голова
Маруся Зимовець, рек. секретарка

Союз Українок Канади, Відділ ім. Ольги Кобилянської, Суррі, Б. К.
dobr. Dianna Woronchak, president
Helen Tkachuk, secretary

DONORS

Союз Українок Канади, Відділ ім. Олени Пчілки, Норт Бетелфорд, Саскачеван
Ольга Бещкал, голова
Катерина Маліцька, референт Променя

Союз Українок Канади, Відділ ім. Св. Княгині Ольги, Вернон, Б. К.
Софія Князь, голова
Павліна Кіндрачук, референтка Променя

Союз Українок Канади, Відділ ім. Княгині Ольги, Вінніпег, Манітоба
Даяна Бабичук, голова
Марія Зайцев, кор. секретарка

Союз Українок Канади, Відділ ім. Лесі Українки, Вінніпег, Манітоба
Анастазія Міщук, голова
Людмила Павенська, секретарка

Ukrainian Women's Association of Canada, Olena Pchilka Branch, Yorkton, Saskatchewan
Phyllis Stanicki, president
Anne Saley, Promin convener

ХРИСТОС ВОСКРЕС

Для всього християнського світу Христове Воскресіння це свято духової обнови, великої віри і надії на краще майбутнє. У взаємнім привітанні „Христос Воскрес - Воістину Воскрес!" чується радість перемоги життя над смертю, перемоги правди над неправдою.

Дві тисячі літ доходить, як Богомати оплакувала страсти свого улюбленого Сина. Її чуле материнське серце ранилося всіма ранами розп'ятого Христа. Не покидала Вона Його в часі страстей ані до смерти. Разом з нею побожні жінки Мироносиці, глибоко переживали цілу подію бичування мук і ганебної смерти Великого Учителя. Смуток і розпач гнітили їх душі але в них віра не заломалася. З великої відданости і любови вони завчасу придбали пахощів і мира, щоб востаннє натерти замучене тіло Христа. У досвіта поспішили до гробу. Дорогою турбувались, чи вдасться їм відвалити тяжкий камінь з гробу. На їх велике здивування вони застали камінь відвалений і гріб опорожнений. Ангел при гробі їм першим сповістив -- „Розп'ятий Ісус Назарянин воскрес!" Воскресший Христос сам явився їм і сказав: „Ідіть і повідоміть братів моїх".

Тими словами Христос покликав жінок до апостольської праці.

Жінки Мироносиці вірили в Христа, перейнялися Його наукою і відважно ширили її. За ними пішли інші жінки. Їхні доми стали сильними кріпостями християнства. Жінки були апостолами нової віри і радо йшли на муки, бо знали, що муки і смерть не є остаточним кінцем. Сам Христос своїм воскресінням вказав на вічність життя.

Воскресіння Христа це воскресіння великого ідеалу. Христос за той ідеал страждав, був катований і помер. Та на перекір усім побіда прийшла. Український народ має перед собою свій державницький ідеал. Тільки його страсти ще не скінчені. Він ще далі несе тяжкий хрест на свою Голгофу.

Українські жінки, так як Мироносиці за часів Хреста покликані до місійної праці за той великий ідеал, за який Україна страждає. Коли українська жінка зрозуміє свою силу, перейметься справами свого народу до глибини душі, увірить у потребу непереможного змагання за правду, створить у своїм домі кріпость українства, і ту ж саму місію понесе вперто і відважно поза свій дім у ширше громадянство, то зблизить час українського воскресіння. А те воскресіння прийде так як по темній ночі приходуть ясний день.

Високий ідеал все вимагає впертої і безперииривної праці, вимагає великої віри і коштовних жертв. Нехай малі хви-леві невдачі не зневірюють. Невдача ще не є остаточним кінцем. Бо ж хіба Христос не страждав, не був катований, не помер ганебною смертю у великій Славі? Чи не доказав Він, що великий ідеал ніколи не вмирає? Не вмре й український ідеал помимо всіх тортур.

Українська жінка як добра християнка, як мати, дружина, сестра і подруга покликана служити свому народові. Покликана закріплювати віру в знеможені серця змагаючих за волю України. Покликана злагіднювати ворожнечу між своїми і гоїти рани національного організму. Покликана вложити свого материнського духа і жіночої душі та розуму в життя української спільноти.

Хай українська жінка відчує Господні слова -- „Воскресний день, і просвітімся святом і один одного обнімім", і так промовмо: „Христос воскрес із мертвих, смертію смерть здолав, і тим що в гробах життя дарував!"

С. Стечишин, Стор. СУК, 1951, ч. 17

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

I.

Побожно звеличали день суботній,
А вдосвіта зібрались і пішли.
І пахощі і миро понесли
На місце страти, де був гріб Господній.
Укривши лиця в сутінки скорботні,
Одним лиш заклопотані були:
Хто б камінь їм важенний відвалив,
Щоб тіло намастити ще сьогодні.
Прийшли і ангели вгледіли: Його нема,
В печері пустка і вступилась тьма,
Бо янгол білий в головах вартує.
-- Не бійтеся! -- він радісно сказав. --
Господь шле через мене вість благую,
Що Син Його цю ніч із мертвих встав.

II.

І приголомшені не пойняли
Спочатку віри дивній новині цій
І в темряві шукати почали
Того, хто тут лежав у плащаниці.
І вздріли враз: на камені скали
Стояв стрункий, мов лезо блискавиці,
В світанні сяйнім вічної хвали.
А схід яскрів за ним у багряниці.
Була ж і Магдалина в тім гурті,
І Він озвався лагідно до неї:
-- Не плач, Маріє, й сповісти братів,
Що випереджу їх у Галілеї.
Тоді ж відкрились очі у сліпих:
Ось смерть подолано і змито гріх.

III.

Пішли жінки і стали промовляти
До учнів Господа й до інших всіх,
Та їм здалась непевна новина, та
Й не прийнято за правду свідчень тих.
І вдягнений у подорожні шати
Ісус з'явився й став посеред них.
Розкрив їм розум і почав навчати,
Як це робив за днів своїх земних:
-- Чого стривожились? -- сказав. -- Мене,
Не духа бачите, живий я знову,
Хай віра в душах кволих спалахне,
Бо справдилось пророків віще слово
Й закон Мойсеїв. Волею небес
Ідіть і свідчіть скрізь:
Христос Воскрес!

Наталія Лівицька-Холодна

ПИСАНКИ

Виводить Мама дивним писачком
По білому яйці воскові взори.
Мандрує писанка по мисочках
Із цибулиним золотом узваром,
З настоями на травах і корі.
На веснянім і на осіннім зіллі --
І писанка оранжево горить
У філіграннім сплеті ліній.
То вже вона як дивовижний світ
То вже дзвенить як згусток сонця,
Буяють буйно квіти у росі,
Олені бродять в березневім сонці.
І стилізовано сплітаються сади
У маєві густих обрамлень,
Мереживом найтоншим мерехтить
Геометричний космацький орнамент.
...І я поплив у світ дитячих мрій,
На білі колискові оболоні:
Котились писанками їх гори
Ясні сонця у мамині долоні.

Ігор Калинець

Rising Victorious!

by Frederica Mathewes-Green
Reprinted with permission

Jesus is standing on the broken doors of hell. The massive portals lie crossed under his feet, a reminder of the Cross that won this triumph. He stands braced and striding, like a superhero, using his mighty outstretched arms to lift a great weight. That weight is Adam and Eve themselves, our father and mother in the fallen flesh. Jesus grasps Adam's wrist with his right hand and Eve's with his left, as he pulls them forcibly up, out of the carved marble boxes that are their graves. Eve is shocked and appears almost to recoil in shame, long gray hair streaming, tattered robe barely concealing flattened breasts. Adam gazes at Christ with a look of stunned awe, face lined with weary age, his long tangled beard awry. Their limp hands lie in Jesus' powerful grip as he hauls them up into the light. Behind Christ, King David, King Solomon, the prophet Isaiah, and the prophet Jeremiah stand in gorgeous robes, clustered tightly like a standing-room-only crowd to see this marvelous event. There is an air of joy, even conviviality, among them. St. John the Baptist is in the throng, still clothed in camel skin, now in full repossession of his head. Behind them are ranks and ranks of the righteous dead who are dead no more, for Christ has set them free. Beneath Christ's feet, there is a black receding pit with floating silver shards of metal, chains, locks, and ominous instruments of pain. These instruments are broken and shattered, and the locks are unhinged, except for one set, still intact and in use. These locks bind the body of that vicious old Satan, who grimaces in his captivity, bound hand and foot and cast into his own darkness.

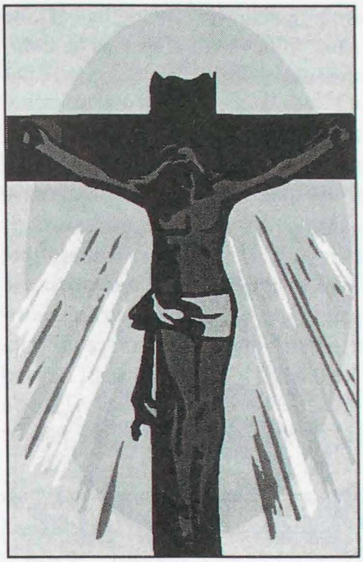

When you think of images of the Resurrection, what do you think of? Probably not this traditional image used in the Eastern Orthodox Church. In the West, our first image is usually a graceful one -- women, who had been trudging toward the tomb on a misty Sunday dawn, stand stock-still in astonishment. An angel is sitting on a round stone with one hand raised in the air. The image conveys a sense of silence and the stillness of caught breath as the moment on which the whole world turns is revealed. Colors are muted. The dew wets the hem of the women's dresses, and, for a moment, all is still. This garden-tomb image answers the question at the end of the three days, "Who rolled away the stone?" But there is another question, "Where did he go?" "Did you not know that I must be about my Father's business?" Jesus might ask us once again.

In Orthodoxy, we believe that the central meaning of the Resurrection is victory. Thus our traditional image is more vibrant and noisy, and it rings with a victorious shout. The Resurrection is a victory over sin, death, and the devil, and a victory over the dark forces that enslave us, despise us, and wish to destroy us. Thus we cry hundreds of times between Pascha (Easter) and Pentecost, "Christ is risen from the dead, trampling down death by death, and upon those in the tomb bestowing life!"

For long millennia, the righteous were trapped in the lair of Satan. "And all these, though well attested by their faith, did not receive what was promised, since God had foreseen something better for us, that apart from us they should not be made perfect" (Heb. 11:39-40). Even those who were not righteous heard the ringing voice of Christ in the grave: "For Christ also died for sins once for all, the righteous for the unrighteous, that he might bring us to God, being put to death in the flesh but made alive in the spirit, in which he went and preached to the spirits in prison, who formerly did not obey, when God's patience waited in the days of Noah" (I Peter 3:18-20). It was to the spirits in prison that Jesus went and defeated that cruel jailer and set them free. Where'd he go? He went to hell. Why'd he go? He went for me.

Almost twenty-four years ago I did the strangest of the many strange things I've attempted in life. I became an active, committed Christian. When my husband, Gary, and I met in 1972, I was a pint-sized package of sarcastic "hipness," and a perpetually indignant feminist. I was also a lapsed Roman Catholic. As a child I'd had a sweet, childish piety, and at nine I told my parents that I wanted to be a nun.

They were witty, educated people who traveled in intellectual circles and who explained to me that this was neurotic. By high school, I was attending the Unitarian church and beginning a restless search for something that would ring true. After years of cruising circles through Eastern religions, I settled for Hinduism, which had a higher entertainment value than the other brands. I chose it like I chose my clothes. I can't say that it ever chose me, or that I surrendered to it in any profound way. During my college years I lived on "Olympia Hill," a site less heavenly than its name suggests. Our southern city had once been host to a booming textile industry, and a hundred years ago a ramshackle collection of unheated wooden houses had been thrown together beyond the railroad tracks. By the time I arrived, Olympia Hill had developed a mixed population: what my grandmother contemptuously referred to as "po' buckra" (white trash) and hippies from the college. Country people and blue collar laborers lived side by side with more flamboyant types. One neighbor, an avant-garde artist, spent a semester working in sweet potatoes. (I remember in particular a belt studded with them). Next door to him, a grim Communist was vocally in favor of returning possession of all things to "The People." He came over so frequently to borrow items from us that my roommate took to announcing up the stairs, "The People" is here again, and he wants to borrow your stereo."

Down the dirt road was a tiny clapboard Pentecostal church where on Sunday evenings they would sing and holler, raising dust in the pink twilight air. Across the road, the neighbor's hog would sometimes mark the noise and rest his chin on the peeling wooden fence. I sat on the front-porch rocker and listened to the congregation's wholehearted joy, sometimes feeling moved to longing tears. How sweet it would be, I thought, to be that simple. But of course, I was too sophisticated for that. You can't return to that childlike ignorance. I had shot too far past that place of wistful piety and could never return. Gary didn't seem to feel any such longing. If God existed, it was OK, as long as he didn't bother us.

As we wound up our college careers, Gary was more interested in making sure he took every philosophy course taught by his favorite professor. It was in one of those last courses that he was assigned to read a Gospel. He chose Mark, because it was the shortest. Then something happened to him as he read it. "It's this Jesus," he said to me, a little bewildered. "There's something about him. I've never encountered anyone like him. It's like he speaks with authority. If Jesus says there is a God, then I guess there must be one." This was not welcome news to me. I felt pretty hostile to Christianity, which I thought was an oppressive, patriarchal religion that took people away from the real work of revolution. I was already annoyed that so many students on campus were wearing "One Way" Jesus-freak patches on their jeans. I was one of the few wearing a women's liberation patch -- the cross-and-circle women's symbol with a fist in the center. The importance of this image to me had been the occasion of an unsettling experience not long before. I had gone out at dusk with a can of paint to streak a foot-high women's liberation symbol on the temporary wall around a construction site. The campus was oddly deserted for the time of day, and I worked undisturbed. Then a young man came slowly up the hill below me, until he stood looking at my work, glossy green on white. Then he looked at me. "This is not really important," he said. I looked at him amazed, my paintbrush dripping onto the street. He gestured at the wall. "This doesn't really matter. It's not eternally important. But someday you will find out what is." Then he walked on.

I could hear a voice speaking inside. It was saying, "I am your life. You think that your life is your name, your personality, your history. But that is not your life. I am your life...".

The encounter raised some lingering, eerie feelings, and my irritation with the Jesus bozos increased. Secretly, I was afraid. Those idiots had warped so many minds; was Gary to be next? No, I was next. Gary was on a leisurely path, pondering Scripture and theology, continuing to search and read, drawn irresistibly from one tome to the next. I was about to turn about-face, and rocket down the highway to Faith. We wound up two years of a tie-dyed romance with a wedding in the woods. I wore unbleached muslin, sandals, and flowers in my hair. After the vegetarian reception under the trees, we headed off for a three-month honeymoon, hitchhiking and hopping trains across Europe.

On June 20, 1974, we took the ferry from Wales to Ireland, then hitchhiked to Dublin. After dropping our bags at a hotel, we walked in the waning light through the city and stopped at an old gray church squeezed into the facade of a city block. I strolled into the dim interior, past the massive main altar and the statues. At last I came to a small altar with a statue of Jesus. The sculptor had depicted his heart visible in the center of his chest, twined with thorns and springing with flames. I remembered from girlhood the story. He had appeared like this to St. Margaret Mary Alacoque three hundred years ago. He had told her, "Behold the heart which has so loved mankind." When I came to myself

again I realized I was on my knees. I could hear a voice speaking inside. It was saying, "I am your life. You think that your life is your name, your personality, your history. But that is not your life. I am your life. Beyond that, you think that your life is the fact that you are alive, that your breath goes in and out, that energy courses in your veins. But even that is not your life. I am your life. I am the foundation of everything else in your life." When I got up I felt pretty shaky. Nothing like this had ever happened to me before. In a strange way, it seemed like the most real thing that had ever happened: a brutal confrontation with reality. In comparison, all previous life seemed pale. But I had no idea what it meant. The only sense I could make of it at the time was that, although all religions were of equal value, I would now be a Christian instead of a Hindu. But at the same time, I sensed that I wasn't merely making an alternative choice. Instead, a spiritual power had chosen me -- a force that I hadn't known existed.

I didn't tell Gary for a week. It took that long to get over that feeling of surprise. However, I did immediately become annoyingly nice. I didn't want to leave the hotel room in the morning before straightening up, as a favor to the maid. When we stood by the side of the road hitchhiking, playing word games to pass the time, I would let him win. I felt unexpectedly, unusually happy. I also felt a pressing need to read a Bible. If this guy Jesus is going to be my boss, who the heck is he? I bought a small King James version in London and plunged into the Gospel of Matthew. I wasn't pleased. I found a lot to argue with. But a conviction was slowly seeping into me. I didn't make the world, I didn't know everything, and it was time to sit down and listen.

The experience in the Dublin church had blown away my neat ideas of the orderly world. I had been forced to admit I was dealing with things I didn't understand. I needed to be taught by someone who did. I kept plowing away at the Gospels, though not without grumbling. A flash forward of six months finds Gary and me kneeling on the floor of our one-room log cabin, while our friend Greg prays with us. He had introduced us to a new idea: we should formalize our relationship with Jesus by stating in prayer our

intention to follow Him. My first reaction had been, "But we're not Baptists." Gary and I had grown up in South Carolina, where "take Jesus as your personal Savior" was associated with country folks and shoutin', sweatin' fundamentalists. You mean people in graduate school should do that too? But it felt right, as if we had been groping along an unknown path, and this would bring us firmly into the light. I cannot explain why I was seized in an instant and swept into the thorn-pierced heart of God. I know I don't deserve it. Nothing in my life made me worthy. I was far from good or virtuous, a petty, self-centered person who delighted in ridiculing the Lord and his followers. I had actively tried to destroy the faith of the simple Christians I had met. St. Paul only held the coats of those who stoned Stephen, but I was in there throwing rocks. That Jesus would snatch me out of the sea of my confusion and self-will is completely inexplicable.

Nothing I can do can ever repay that gift. All I want to do is call others to accept it. Twenty-four years later, I'm still getting used to the strangeness of that moment, a single moment of exploding grace, when I looked at a statue in a Dublin church. The fingers of this conversion moment reach into my small life from a great distance in time and place. It comes halfway around the world and over two millennia, from that moment of unseen triumph in the depths of hell, and the revelation of that victory to the women in the garden. When we turn to the biblical story of the Resurrection we find that, in Matthew at least, it's not as silent as our imaginations suggest. As the women arrive at the tomb there is "a great earthquake" caused by the descent of an angel. "His appearance was like lightning," an image of great impact in spite of, or perhaps because of, the fact that it is so hard to visualize. He is dressed in robes white as snow -- whiter than any fabric could be in that era. The angel rolls away the stone and, in a closing gesture of command, sits upon it. That settles that. The terror-stricken guards, whose training had not covered this situation, are so frozen with fear that they "became as dead men." The women are not much less terrified, but they listen as the angel tells them not to be afraid. He gives them instructions: Go tell the disciples to meet Jesus in Galilee. As they depart, "with fear and great joy," they meet the Lord himself, fresh from his triumph over Death. As the women fall at his feet, he repeats the

angel's message: "Go and tell my brethren to go to Galilee."

This version of the story differs from that in the Gospel of Mark, and for some reason I find the perplexing Marcan version even more intriguing. As Mark has it, the women go to anoint Jesus' body, but instead find in the tomb "a young man sitting on the right side, dressed in a long white robe." He tells them that Jesus is risen and instructs them to tell the disciples, as above. But here we are told that they are terrified and flee the tomb. "And said nothing to anyone, for they were afraid." The earliest versions of this, the earliest Gospel, end abruptly at this point. It's an odd gap between that small vignette of fear and retreat, and all that came next: the Apostles' relentless courage unto death, ascribable to mere fond memories of a really nice dead guy; the preaching of the gospel across the Mediterranean bowl, the persecutions and martyrdom, the establishment and rise of the church, and finally, the disintegration of Christendom in these times, perhaps a prelude to full-circle persecution and martyrdom. But at one mesmerizing moment, the news of Christ's resurrection was held by a handful of women who were too scared to tell anyone. But tell they did, and the story went on unreeling, till half a world away and two thousand years later we sing it out with joy:

Christ is risen from the dead, trampling down death by death, and upon those in the tombs bestowing life!

Frederica Mathewes-Green's most recent book is Facing East: A Pilgrim's Journey in to the Mysteries of Orthodoxy, Harper Collins, 1997. She is a columnist for Christianity Today and a commentator on National Public Radio.

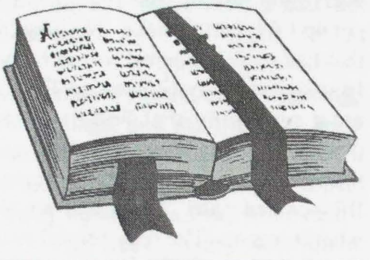

Our Easter

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!
No joy can be greater than these words express!
Christ is risen! He is risen indeed...
The glad tidings of the Ukrainian creed!

Easter! What great jubilations hold the sway
To the glory of Christ, that is ours today;
This Great Holiday, with its magical breath,
Arousing excitement that it only hath!

And what reverence, too! the Easter's church prayers!
The baskets for blessing, aladen with wares
Of Easter's own Paska, eggs, meats, butter, salt...
In arrangements a viewer can only exalt!

Then, home for the breakfast of this blessed food,
To partake of the egg, with a now breathless mood;
Whilest adorning the table the Easter foods lie,
In whose midst are the pysanky awing your eye!

There will be singing, games and much more...
Easter is a day as no other before!
ХРИСТОС ВОСКРЕС! He is risen indeed...
And through resurrection so tends to our need!

Peter Kuzyk
April 20, 1998

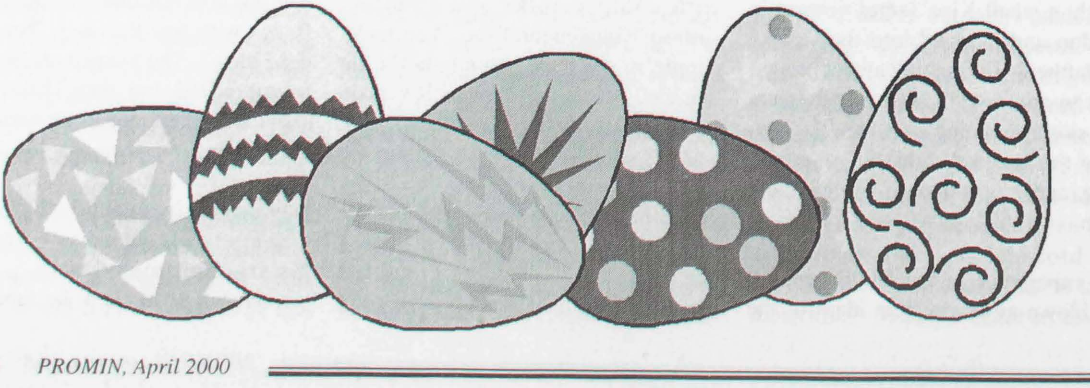

Chernobyl still a disaster for Belarus

Country suffers soaring levels of infertility

MINSK, Belarus (Reuters) -- Post-Soviet Belarus has been plunged into a demographic disaster, with soaring levels of infertility and genetic changes 14 years after the Chernobyl disaster in neighbouring Ukraine, doctors said yesterday.

"Science cannot yet assess the consequences of the Chernobyl accident, but it is plain that a demographic catastrophe has occurred in Belarus," Vladislav Ostapenko, head of Belarus' radiation medicine institute, told a news conference.

"It is clear that we are seeing genetic changes, especially among those who were less than 6 years of age when subjected to radiation. These people are now starting families."

Belarus, a country of 10 million downwind from Chernobyl, bore the brunt of the April 26, 1986, explosion and fire in the power station's fourth reactor. One-quarter of its territory was subjected to severe contamination and tens of thousands of people were evacuated from their homes. Radiation from Chernobyl spread throughout most of Europe, but Belarus, Ukraine and Russia were worst hit and still devote huge resources to cleanup operations.

Ostapenko said that within seven years of the accident, mortality rates were outstripping birth rates.

Girls in affected areas had five times the normal rate of deformations in their reproductive systems and boys three times the norm. Each year, 2500 births were recorded with genetic abnormalities and 500 pregnancies were terminated after testing.

Thousands of cases of thyroid cancer, rare in areas not subject to high radiation levels, have been recorded in Belarus' "risk zone," where 1 million people still live. High levels have now been observed among teenagers.

"We are seeing problems of infertility in this generation -- exactly the sort of observations we saw in animals subjected to similar radiation," he said.

Belarus, Ostapenko said, needed more outside help to cope with the consequences, adding: "It is impossible to say whether we are over the peak of the consequences of radioactive contamination or whether we are just on the threshold."

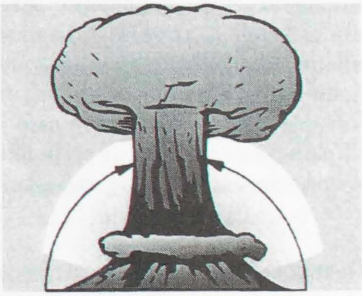

В Україну - з любов'ю

80,000 дітей, віком від немовлят до 17 років, живуть у сирітських притулках в Україні. Проєкт Приятель Дітей (Канадського Фонду Дітям Чорнобиля) призначений для покращення умов життя в цих закладах. Завдяки проєктові Приятелі Дітей надано допомогу на суму майже 4 мільйони долярів до 145 сиротинців по всій території України, в яких знаходиться понад 30,000 дітей. віддані добровольці з Канади та України збирають, пакують і особисто доставляють до сиротинців медикаменти, вітаміни, їжу, одяг, навчальне приладдя забавки. Між тими в Україні, що сильно підтримують цей проєкт є Катерина Ющенко, дружина Достойного Віктора Ющенка, Прим'єра України, яка в цей час працює радником Національного центру підготовки банківських працівників України.

Недавно з нею мала інтерв'ю Юлія Мостова в Києві (яке ми в повні помістимо в наступних числах).

На запитання *„Я чула, що ви в Україні допомагаєте не лише банкірам але і дітям. Це правда"?*

П-ні Катерина ось так відповіла: „Так. Напевно власне цю справу я вважаю головною. Хоча всі, хто працює в організації Приятелі Дітей працюють як добровольці Нас в Україні вже більше сто людей. З 1992 року ми займаємось тим що допомагаємо дитячим будинкам. За цей час ми спробували зігріти 50 тисяч дітей-сиріт. На 9 мільйонів доларів ми привезли гуманітарну допомогу. В 96-му році ми відкрили українське відділення цієї всесвітньої організації.

Наша мета - збір від українських і іноземних бізнесменів і банків на допомогу дітям-сиротам. Щорічно влітку ми організуємо табір в Карпатах, куди привозимо дітей від 13 до 17 років. Там ми працюємо з ними для того, щоб вони психологічно були готові увійти в життя. Ми вчимо їх української історії, української культури, ми вчимо їх поважати себе.

Найбільше талановитим дітям ми допомагаємо з подальшим навчанням. Наприклад, дев'ять чоловік вчаться зараз у Києво-Могилянській академії. Багатьом дітям раз у півроку міняємо протези, привозимо необхідні ліки. Лікуємо, в кінці кінців.

У мене до вас одне прохання - будь-ласка, напишіть про це, тому що нам потрібні гроші. Все, що до нас поступає, гарантовано йде до дітей - від великих речей до дрібниць. До елементарної купівлі маленьких ложичок, тому що великими вони їсти не можуть: раняться і вимащуються, а інших в них немає.

Першим дитячим будинком в якому я побувала, був сумський. Я була вражена й схвильована. Але ще глибше самотність сиріт

усвідомила, коли в мене самої з'явилась донька. Я сто разів на день її обійму і поцілую, притисну її до себе вночі, якщо вона заплаче. А хто обійме їх, хто дасть їм тепло і любов? Співчуття і бажання допомоги загострились ще більше, і **Приятелі Дітей** насправді стали головною моєю справою."

Ви не боїтеся, що хтось може іронічно зауважити, що у нас зявилась ще й програма „Дружина Премєра - дітям України".

„По-перше, дитяче горе - це ж не ринки, які треба ділити. Його на всіх вистарчить. На жаль. Цих діток так багато, що нам всім вистарчить роботи. А по-друге, я розповідала про свою діяльність Людмилі Миколаївні (Кучмі). Ми вже декілька разів розмовляли з цього приводу. Вона підтримує наші програми, ми підтримуємо її. Я вам повинна сказати, що вона дуже віддана тому, що робить. Думаю, що ми обєднаємо в цьому напрямку свої зусилля".

Знімки подані з цим репортажом із згаданих літніх таборів.

Savella Stechishin, an Ethnocultural Feminist and Ukrainian Culture in Saskatchewan

Part III

Final section of three-part article by Natalie Ostryzniuk

The Aims and Objectives of the UWAC

The National Executive began preparing their first concrete program of activities for the local branches to follow. To fulfill the Ukrainian Women's Association of Canada (UWAC) objectives, emphasis was placed on the promotion of numerous projects. They promoted Ukrainian schools, Sunday schools, libraries in which members were encouraged to acquire Ukrainian books and promote knowledge about Ukrainian literature by organizing special readings, and lectures on the education and health of children, as well as on domestic skills such as sewing and cooking. Controversial topics of birth control, poverty and abuse were avoided. Through both the local branches and the Association's organ, the *Ukranskyi Holos*, the executive hoped to reach even the most remote regions inhabited by Ukrainian families. Since Ukrainian women in the other provinces were fewer in number and not concentrated in blocs, the UWAC focussed primarily on the prairie bloc settlements in the parklands of Alberta, Manitoba and Saskatchewan. Their ardent hope was to enlighten Ukrainian women throughout Canada. The Association's motto was "Our Strength is in Enlightenment." In the initial years of the UWAC, young, middle-class, educated women in their twenties and early thirties guided the Ukrainian-Canadian women's organizations in which the majority of members were middle-aged, middle-class women in their forties and fifties.

Advocating the self-betterment of Ukrainian-Canadian women in rural Western Canada was a complex task for the Association. Prairie farm women, isolated on their homesteads, worked arduously from early morning to late at night. Often they were

exhausted and sheer survival was uppermost on their minds. Understandably some women were indifferent to education. This made it difficult for the executive to effectively reach women across the entire country. It would be up to the prosperous and more ambitious women to lead their sisters in their communities. Approximately sixty years after the first convention, Stechishin wrote in her autobiography:

Its objectives were primarily:

> to encourage women to better themselves through reading and adult education so that they could take their rightful place as Canadian citizens; to promote a deeper understanding of the value of preserving Ukrainian cultural traditions and Ukrainian language in their families and in the Ukrainian community; to encourage young people to higher education; to support the efforts of Ukrainian people in their native land to attain freedom and independence; and to support worthy causes.

With a substantial increase in the number of branches in Saskatchewan in the first year, it became apparent that the UWAC was based primarily in Saskatchewan. Mohyla Institute was the base of operations for the UWAC. Since Julian was the rector of the Institute and the Stechishins lived there, it was convenient to use its office equipment for all written material. Even male students helped in typing and mimeographing articles. This was an enormous financial help to the Association. Julian also helped in the encouragement of the organization of women in the outlying areas, mostly in Saskatchewan. He arranged for his wife to address women at the meetings which he organized for the purpose of soliciting donations for the operation of Mohyla Institute. At the meetings, she explained to the women the aims and goals of the UWAC and the method of

organizing; this proved to be successful in the number of women she recruited and branches she initiated.

In 1927, Stechishin was elected president. At this time the UWAC, although still open to all women of Ukrainian descent regardless of religious or political biases, affiliated itself with the Ukrainian Self-Reliance League (USRL) (*Soiuz Ukraintsiv Samostiinykiv*), the avant-garde among Ukrainian organizations. The UWAC was independent of the USRL, primarily a male group, although they held their conventions together. This was convenient since many husbands of the UWAC members were involved with the USRL and they could travel to conventions together.

Folk Art, Home Economics, and Journalism

Stechishin also pursued her goals as an ethnocultural feminist by promoting folk art, through her work as a home economist, and her work as a journalist. During the 1920s and 1930s, Stechishin taught Ukrainian folk art or embroidery, Ukrainian folk costuming and writing pysanky. She encouraged women to perform these folk art traditions and take pride in their ethnicity by preserving the artifacts and clothing which had been brought from Ukraine and not shamefully discard them as many had done. The Mohyla Institute began collecting artifacts from the immigrants under Stechishin's leadership of the UWAC in 1933. By 1936, a collection was well underway at Mohyla. A museum gallery opened in 1941 at Mohyla and remained there until the construction of a new facility, the Ukrainian Museum of Canada, was completed in 1979 in Saskatoon. In the early decades, the Canadian public was uninformed about Ukrainian folk costuming and craft and often wrongly categorized them as 'Russian' or 'Austrian'. Stechishin had a two-fold purpose in elevating folk arts: first, women would achieve self-worth when folk arts, primarily executed by women, were recognized as worthy art treasures rather than as crafts and second, Ukrainians as a group in Canada would be acknowledged as a people whose culture was as valuable as Anglo-Celtic culture.

Concurrent with teaching the folk arts, Stechishin began corresponding with women activists in Ukraine. These activists were helping their Ukrainian sisters by setting up a cottage industry of selling embroidered articles and thereby earning much needed income. Stechishin was sent articles to sell in

Canada and after the sales, she then forwarded the proceeds to the Ukrainian activists who in turn distributed the money appropriately. Stechishin sold primarily to the Anglo-Canadian community and in one year was able to sell three hundred dollars' worth. Violet McNaughton, who encouraged the sale of such items through the Saskatoon Arts and Crafts Council, was one of the 'English' women who bought a number of items. Stechishin was actively supporting women in two countries, Ukraine and Canada, who were attempting to achieve a higher level of socio-economic condition and self-fulfilment.

After graduating from university, Stechishin began a career as a home economist in the bloc settlements teaching women in the Ukrainian language. She was aware than many women of Ukrainian descent did not understand English at all or not well enough to take advantage of the extension classes in home economics which the University of Saskatchewan was offering in rural Saskatchewan. After graduating from university, she approached the dean of her faculty with the idea of going into the rural areas where Ukrainian women resided to teach them the fundamentals of modern home economics, which she assumed they needed. The dean agreed to her proposal and made the required material available to her. She translated the material into Ukrainian, mimeographed it, and distributed the sheets at her lectures. The area where she lectured spanned north of Saskatoon including Meacham, Wakaw and others, east of Saskatoon with Yorkton, Melville, Canora and area and taking in Bienfait and Moose Jaw in southern Saskatchewan. On her own initiative, she also instructed the Ukrainian handicrafts of embroidery and *pysanky* writing. Stechishin continued to help the women to keep abreast of modernity and Canadian societal values, yet at the same time reaffirming the need for retention of Ukrainianness.

During the Second World War, Stechishin turned to journalism and wrote a column which a number of Ukrainian language newspapers in Canada carried. The Wartime Services Department of the Canadian government prepared press releases which she translated into Ukrainian and incorporated into a column along with her own ideas. The column disseminated information regarding the significance of nutrition and good health. After the war, in early 1946, Stechishin began a column for the *Ukrainskyi holos* for which she

received payment from the UWAC under the banner *"Dovkola Domy"* (Around the Home). In this column, as indicated by the title, she wrote of nutrition, recipes, hygiene, household hints, house improvements and topics of general interest to women with the added flavour of Ukrainianness. She avoided controversial topics of birth control, poverty, and abuse. She continued this column in the UWAC Section until the 1960s.

The Ukrainian Women's National League of America (UWNLA) also requested that she write in their magazine, *Nashe zhyttia* (Our Life), which she did from 1946 to 1950. As she had in her columns in the *Ukrainskyi holos*, Stechishin encouraged Ukrainian-American women to preserve and promote their culture; she believed it was women who were best suited to do this. She urged women to join their UNWLA organization regardless of political or religious affiliation so that together they would be empowered to develop pride in their ethnicity and gender. Stechishin urged women in both the United States and Canada to be self-sufficient and independent, and work more cooperatively within their organizations. Women should, she told them, establish their own identity, take their place in society and be recognized as equals. In other words, in *Nashe zhyttia*, she was promoting gender equality: "Any work is impossible without women's cooperation as one-half of the population. Only that nation whose women are conscious of their obligations, side by side with men, has a future." At the end of her assignment with the American magazine in 1950, she wrote: "Today nobody has any doubt that a woman has been born with a mind equalling that of a man." She theorized that although women are born as equals, women cannot reach their potential academically or creatively because they have an enormous responsibility as guardians of the family. Men were recognized as having genius, she argued, because women have many obligations to the family and cannot devote time to pursue their chosen interests exclusively as men can. According to Stechishin, women have an inherent quality caring for the family, which men do not: "The family was and will be the centre of life. A woman is endowed by nature with a well-balanced mind and an inborn concern for her family. This is the survival of mankind and more important than a one-sided genius." Stechishin was attempting to inspire her readers and to help them to develop self-worth and self-dignity. She was demanding equality while at the same time espousing maternalist ideas.

Conclusions

Savella Stechishin's ethnocultural feminism was one of several different feminisms in Saskatchewan during the first half of the twentieth century. She worked with women of Ukrainian descent, regardless of their political or religious allegiances, promoting the idea of self-improvement, which she believed would make them into modern women. This, she believed, would help them to attain equality in their homes and communities. Women under the umbrella of a national Ukrainian-Canadian women's organization were able to have a strong and compatible relationship because they shared similar experiences and culture. Stechishin promoted Ukrainian handicraft, primarily a women's activity, as an art form which gave women pride and confidence both in their culture and their gender. By acquiring self-confidence women had a voice enabling them to claim an identity and a place and to take an active stance in their relationship with their families and communities. As an ethnocultural feminist, Stechishin inspired them to speak up and to demand they be heard.

Being female and Ukrainian did not impede Stechishin's resolve to achieve her goals in spite of discriminatory practices against Ukrainians by Anglo-Celtic Canadians. She grasped the opportunities and she successfully rose to the challenges. In battling the triple prejudices against Ukrainian-Canadian women based on their gender, class, and ethnicity, she showed them that ethnic heritage could be a source of pride. These qualities were instrumental in Stechishin's determined demands that Ukrainian-Canadian women play their part in attempting to ensure that their ethnic group gain a respected place in Canadian society. However, although women were ostensibly equal members of their heritage group, Ukrainian Canadians as a group continued to be male-dominated. Stechishin and other Ukrainian-Canadian activists set their own goals and controlled their direction in the female sphere.

The prevailing thought about the role of the Canadian woman in the first half of the twentieth century was that she should be an educated modern homemaker and responsible for bringing her children up to become contributing Canadian citizens. On the other hand, a Ukrainian-Canadian woman's duty was thought to be threefold: first, to become educated and a modern homemaker; second, to ensure that her children be educated activists

within both the Ukrainian-Canadian community and in the dominant society; and third, to teach her children to be 'Ukrainian nationalists'. They were to be knowledgeable about all things Ukrainian. Stechishin worked to improve women's lot, but she did not get involved in the struggle by mainstream equal rights feminists for political equality in Canadian political institutions. She used maternalist arguments to urge women to improve their home environment by self-education, to guide their children towards higher learning, and to be activists who worked for the improvement of their own community and for the equality of Ukrainians with other Canadians. Stechishin was not active in partisan politics; she was satisfied to take a dynamic role by focusing on women's social and cultural status. She urged women to seek self-fulfilment, to be well informed, to elevated their society, and to ensure that their children achieved the highest education possible.

In essence, Savella Stechishin wanted to better women's position in society. She promoted the women of her own ethnic group, both individually and collectively, in order to help them gain confidence. Once achieved, their self-confidence would empower them to actively advance and improve their community and ultimately the broader society. A determined woman, Stechishin was guided by her ethno-cultural feminist principles.

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca
Reliability Since 1973
athens printing
Complete in House Service
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour Printing
• Business Stationery & Forms
• Business Cards
• Labels & Stickers
• Continuous Forms
• Brochures & Catalogues
• Newsletters & Booklets
• Invitations & Announcements
• Tickets of all Kinds
• Complete Bindery Services
• Desktop Publishing & Design
1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9
Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

Жіночі Постаті
Women of Influence

DR. VIVIAN OLENDER

The Board of Directors of St. Andrew's College is pleased to announce the appointment of Dr. Vivian Olender as principal of St. Andrew's College as of July 1, 1999.

Dr. Olender holds a Ph.D. in theology from St. Michael's College, University of Toronto. Her thesis advisor was the late Prof. Fr. Petro Bilaniuk. During her doctoral studies, she also completed one year at the Institute of Orthodox Studies, Faculty of Theology, University of Helsinki with the eminent specialist in iconography, Prof. Aune Jaaskinen.

After completing her Ph.D., Dr. Olender was a lecturer at the Centre for Ukrainian Canadian Studies, St. Andrew's College from 1985-1986. From 1986-1989 she was a Post-Doctoral Fellow at the Chair of Ukrainian Studies, University of Toronto. In 1989 she was awarded a three year research grant from the Social Sciences and Humanities Research Council of Canada to complete an intensive study of the Orthodox Churches of Canada. From 1992-1997 she was a Research Associate of the Chair of Ukrainian Studies, University of Toronto and from 1997 to June 1999 she was the administrator of the Ethnic and Pluralism Studies Program at the University of Toronto. She was also a lecturer in theology at St. Michael's College, University of Toronto.

Her research interests include the history of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, contemporary issues of the Orthodox Churches in North America, and the theology of iconography. She is a member of the American Academy of Religion and the Women's Inter-Church Council of Canada.

Dr. Olender was born in Bradford Ontario and is the daughter of Mary Wlad from Gardenton, Manitoba and the deceased Mykhailo Olender (d. 1968) who immigrated from Western Ukraine in 1928. While she was a student she lived at St. Vladimir Institute in Toronto. She is a member of the St. Volodymyr's Ukrainian Orthodox Cathedral in Toronto, St. Vladimir's Institute and the Ukrainian Museum of Canada (Ontario Branch), Ukrainian Women's Association of Canada. She has also been a volunteer at the Ukrainian-Canadian Immigrant Aid Society (CUIAS) in Toronto.

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift ______ New Subscription ______ Renewed Subscription

Name ____________________

Address ____________________

City ____________ Province ____________ Country ____________ Postal Code ______

If GIFT indicate from whom ____________________

Cheque or money order enclosed in the amount of $ ________ for ________ year(s) at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

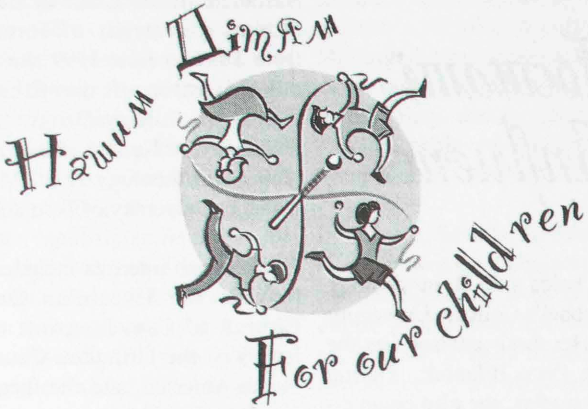

ВЕЛИКОДНИЙ ПРИВІТ

На дзвіниці дзвонять дзвони,
Великодні, голосні -
Всюди втіха, всюди гомін,
Всюди радісні пісні.

Це Ісус воскрес з могили,
І воскресла з Ним весна
Квітки сині, жовті, білі
Розсипає скрізь вона.

Любі друзі, добрий ранок!
Всім привіт: Христос воскрес!
Час співати нам веснянок,
Щоб із серця смуток щез.

Великодніми піснями
Звеселяймо Божий світ,
Щоб почула за морями
Україна наш привіт.

Р. Завадович

ВЕСНЯНКА

А вже красне сонечко
Припекло, припекло,
Яснощире золото
Розлило, розлило.
На вулиці струмені
Воркотять, воркотять
Журавлі курликають
Та летять, та летять.
Засиніли проліски
У ліску, у ліску...
Швидко буде земленька
Вся в вінку, вся в вінку.
Ой, сонечку-батечку,
Догоди, догоди,
А ти, земле-матінко,
Уроди, уроди

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Христос Воскрес! Усе радіє,
Сміється сонечко з небес,
Прозора річечка леліє -
Христос Воскрес!
Христос Воскрес!

В траві фіялочки зідхають,
І пролісок тремтить увесь,
Розквітла яблунька аж сяє -
Христос Воскрес!
Христос Воскрес!

Дзвенять пташки у полі,
в лісі
І дзвін співає до небес,
Де білі хмарки розпливлися
- Христос Воскрес!
Христос Воскрес!

А. Перелісна

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
Ukrainian Women's Association of Canada

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

Великдень для українців це свято найвищої спільної радости. Ця радість випливає із глибини душі народу і з джерела культу християнської моралі, яку так сильно засвоїв собі український народ. Великдень став один з найсвітліших днів у році та символом милосердя і любови, бо нагадує нам про все те, що божественне в людині та що правда переможе зло.

Українська жінка-матір стоїть на сторожі дорогих нам традицій, дорожить своїми святочними звичаями та зберігає їх наступним поколінням.

Отож в день Світлого Воскресіння Христового вітаємо Вас нашим традиційним

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Sobor - UWAC Conference - July 9, 10, 11, 2000
St. Andrew's College, Winnipeg

Sunday, July 9:
Registration
Excursion to "Flowers of the Bible" and Icon Exhibits
Supper

Monday, July 10:
All day deliberation
Banquet in honour of the 40th Anniversary of our journal Promin

Tuesday, July 11:
Conclusion of Conference

Cost: $75.00 per delegate includes Sunday excursions, Monday lunch and banquet, Tuesday lunch. This conference is open to the UWAC members. All branches are encouraged to send delegates to the conference. Make plans now to be a delegate to the conference as well as the Sobor of the UOCC.

Анкети

Щира подяка відділам що вже вислали анкети і що так щедро жертвували на різні фонди і цілі. Якщо ви ще не висилали вашої анкети то пригадуємо щоб ви це зробили якнайскорше. Ми вам дякуємо на перед.

Kurelek Prints

The National Office still has Kurelek prints for sale. "The Second House" and "The Ukrainian Canadian Farm Picnic" are still available at $100.00 each, including GST, shipping and postage. Phone, write or fax the National Office at 202-456 Main Street, Winnipeg, Manitoba, R3B 1B6, tel 204-957-7630, fax 204-947-3882.

Пожертви на Промінь і Укр. Музей Канади - СУК до березня 2000

	Promin	UMC-UWAC
Olha Kobylanska, *Surrey BC*	50.00	50.00
Lesia Ukrainka, *Vancouver BC*	450.00	450.00
Olena Pchilka, *Myrnam AB*	50.00	50.00
Olena Pchilka, *Aylsham-Codette SK*	75.00	100.00
Kniahynia Olha, *Prince Albert SK*	50.00	100.00
Olena Pchilka, *Yorkton SK*	500.00	500.00
St. Olha, *Sirko MB*	10.00	20.00
Lesia Ukrainka, *Fort Frances ON*	40.00	25.00
Lesia Ukrainka, *Ottawa ON*	50.00	50.00
Lesia Ukrainka, *St. Catherines*	100.00	100.00
Kniahynia Olha, *London ON*	--	25.00
Lesia Ukrainka, *Waterford ON*		
TOTAL	1425.00	1495.00

Відвідини Відділів Союзу в Манітобі

Голова відвідала відділи Союзу в Брендон, Овкберн і околиці, і Роза і околиця, Давфин, відділ Княгині Ольги при Соборі Св. Покрови в Вінніпезі, і відділ Лесі Українки при Катедрі Пресв. Тройці в Вінніпезі. Щира подяка Манітобській Пров. Голові Пані О. Ковальчук за зарадження відвидин а відділам подяка за гостинність та за нагоду поділитися спільними думками.
В місяці березні сподіюся відвідати відділи в східній Канаді -- очікую ці милі зустрічі з нашим членством.

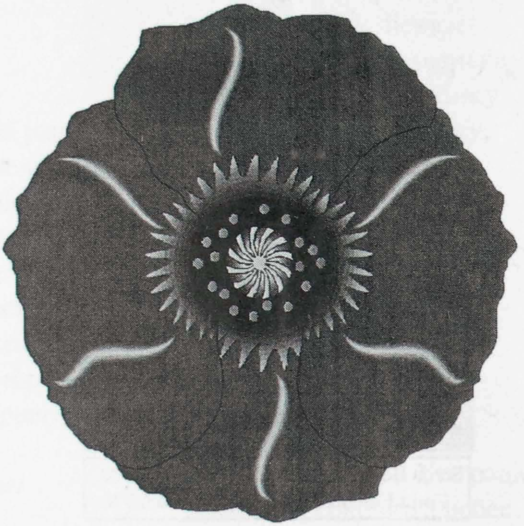

КОЖНИЙ ДЕНЬ БОЖИЙ

Який дорогий для нас кожний день Божий! Кожна людина на початку свого життя немов дістає певну суму перлів, яких вона має вживати - чи то на користь, чи на зло. Ці перли, це дні нашого життя. Кожний день має для людини безмежно великий потенціал. Він може стати справді вартісною перлиною коли людина завжди старається держатись на висоті своїх завдань, без різниці чи стрічає вона великий успіх, чи тільки приготовляє шлях для других. Та на жаль є багато які дуже дешево віддають свої перли - в без діяльності або марних гоніннях за новими розкошами, розвагами та манливим сучасмим щастям ока, деручись за успіхами, не може мати задоволення з того що вона має та уважає його завжди за ніщо, замалоцінним у порівнанні до того, за чим вона рветься.

Ось стоїмо з нашими перлами - днями. Дехто має дуже багато їх, а дехто вже мало. І перед кожним з нас це питання стоїть - за що буду я свої перли віддавати - за щастя чи горе?

Автор незнаний

Подала Галина Мельник-Марко

Громадська Хроніка
Community Events

ДЕНЬ ЧЛЕНСТВА ВІДДІЛУ СВ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ

Почесні: Гелен Крізел, Олександра Кондратенко, Теодора Хряків

21-го лютого, 1999 р. у залі Катедри св. Володимира, Торонто, відбулось День Членства, відділу св. Княгині Ольги, Союзу Українок Канади. Неможливо переказати в короткому про надзвичайно остаточно приготовано та переведано програму в цей визначний день.

Голова відділу, добродійка Лариса Макаренко, відкрила свято, привітала достойних гостей і всіх присутніх, та попросила протоєрея Богдана Сенця промовити молитву.

Відтак голова запросила усіх до смачної перекуски, що була розложена на довгім прибранім столі, де можна було погоститись різними по мистецьки приготованими присмаками та закусками і солодощами.

Привіт від Церковної громади св. Володимира, передала заступниця голови, Міла Критюк. Відтак Галя Райчиба представила достойну гостю-доповідачку Орисю Сушко, що є головним редактором журналу Промінь. Пані Сушко була головою Центральної Управи Союзу Українок Канади, очолювала комітети в багатьох громадських установах в українськім та канадськім суспільстві де занимала провідні посади. По через десять років Орися Сушко була член Консисторії Української Православної Церкви в Канаді. Була головою Східньої Екзекутиви Союзу Українок Канади, і член Провінційної Жіночої Ради, і головою Комітету Століття Поселенців в Канаді і проєкту пам'ятника Перших Поселенців. Була головою Канадського Товариства Прихильників Руху в Гамильтоні, та очолювала проєкт історичних строїв у співпраці з Музейним Комітетом Торонто. Орися Сушко була відзначена грамотами від Міністерства Горожанства, Митрополичою Грамотою, Почесним Членством Союзу Українців Самостійників Канади, і Медаль Шевченка від Конгресу Українців Канади.

Пані Сушко подякувала за запрошення промовляти на святі, привітала присутніх і висловила пошану і признання проводові та всім членкам відділу св. Княгині Ольги. У своїй промові вона з'ясувала важні здобутки Союзу Українок Канади. (Її доповідь буде окремо поміщено у журналі Промінь). Після промови присутні аплодували шановну гостю щирим признанням і пошаною.

Надзвичайне враження на присутних зробили дві молоді членки коли вони представили і вшанували своїх матерей, що вже довгі роки були активними членами відділу. Обидві матері були дуже горді, що їх донечки продовжують працю в товаристві і

сповнюють завдання наложені на них. Одарка Москалюк-Руткай, представила свою матір Анну Москалюк, - а Галина Звірховська-Строгий представила свою матір Лізу Звірховську. Вшановані матері уважно старались затримати цінний зв'язок з молодшим поколінням і наблизити їх до членства у відділі і загального громадського та церковного життя. Неодні матері відчули велику виховну відповідальність задержати релігійно-національний вплив в громаді та в родині.

Відтак добр. Лариса Макаренко, вручила грамоти трьом заслуженим членкам за їх 25 літ праці у відділі. Вшановані були Ніна Козій, Анна Москалюк, і Ліза Звірховська. Ніну Козій представила Галина Звірховська-Строгий. Вислухавши про цілий ряд відданого служіння цих поодиноких членкинь, можна ствердити, що їхня праця була вповні оцінена і немала меж. Вони зрозуміли свої завдання в громаді й вірили у Божу допомогу у кожній праці.

У програмі ще було відзначено трьох почесних членкинь: Гелен Крізел, Олександра Кондратенко, і Теодора Хряків. Їх представила Єфросінія Літвінова. Вона розповіла про їх довголітню працю яку вони виконували: громадські та базарові обіди, чайні вечірки, різні перекуски, - вони без нарікань, з почуттям обов'язку щиро служили. Кожна з них була вшанована корсажом і дарунком, та гучними оплесками подяки від присутніх.

Анастазія Бельбас представила довголітню членку Анастазію Пасерб, що почерез 50 років виконувала різні функції, перше у молодшому відділі, „Тризуб", - відтак у старшому відділі св. Княгині Ольги. Маючи виїмкову здібність до праці в товаристві та в Українськім Музею, вона виконувала різні обов'язки, - де було потрібно помочі, там вона допомагала. Вже довгі роки Анастазія працює в суспільній помоці в Торонто. Разом зі своїм чоловіком, вони доставляють теплі обіди для старенькиx та немічних від організації „Обід на Колесах" (Мілс он Вілс). За добровільну довголітню працю в суспільстві, Онтарійський Уряд відзначив добровольців грамотами. Між ними були дві членки відділу: Єлисавета Руденко і Анастазія Пасерб. Їх представила Галя Райчиба. Присутні привітали всіх вшанованих оплесками.

25 роки: Анна Москалюк, Ліза Звірховська, немає на знимці Ніни Козій, яка членкою Союзу понад 40 років

На вечерку був присутний гість протоєрей о. Міненко, що загостив до Катедри св. Володимиra по дорозі із Львова до Канади. Він Зложив велике признання членкам та побажав їм витривалість і успіхів у дальшій їхній праці для добра церкви, громади і загальній українській справі.

Отець протоєрей Богдан Сенцьо, у свойому кінцевому слові, зложив признання усім членкам відділу, що вони своєю шляхетною та відданою працею стали при кладом іншим. Свої завдання вони ви-конували совісно продовж 72 років, і вклали жертвенну працю, багато серця, знання і посвяти. Він згадав гимн Союзу Українок, - „перед нами світло дня, нас жде нова доба" --. Отець побажав членкам успіху та завзяття у дальшій праці, щоб вони при кожній нагоді брали важну роль у громадському житті та далі зберігали українську духовість між нашою спільнотою, з „окрема між нашою молоддю. Дай Боже, щоб Смолоскип Союзу Українок Канади , світив для членкинь ще без ліч віків, для кращої будучини".

Добр. Лариса Макаренко подякувала усім, що спричинились до підготовки святочної програми, та висловила бажання, щоб на другий рік ми привітали ще більше молодих членкинь. Вона сердечно подякувала ведучійс програми добр. Катерині Сенцьо, за щиру та важну поміч.

Отець Богдан передав найкращі привітання та побажання і Археєрейське Благословення від Владики Юрія. Відтак попросив усіх до молитви. На кінці усі

заспівали „На Многі Літа".

Присутні учасники ще довго гуторили. Деякі вітали та дякували тим що зложили признання за віддану жертвенну працю в товаристві, і тим що віддали багато труду для успішного влаштування свята.

У спеціально друкованій програмі, що залишиться на дорогу пам'ятку членам, було подано список комітетів:

Чайний Комітет: добр. Лариса Макаренко, Ліза Зверховська, Галина Звірховська-Строгий, Євгенія Мельничук, Одарка Москалюк-Руткай

Комітет Товариської Зустрічі: Ліна Дрозд, Зеня Волошук, Ева Гайдук, Олена Райковська, Люба Остапюк

Щира подяка у проведенні цього свята: Добр. Катерині Сенцьо, Галині Райчибі, Єфросінії Літвіновій, Мілі Критюк, Анастазії Бельбас, Лізі Зверховській, Анні Москалюк

Підчас програми, удекоровано корсажами усіх членок, що були в той день відзначені.

Поміж присутнім були гості, Галя Щерблюк і Галина Мельник-Марко, члени відділу Софії Русової, Лонг Бренч, і члени редакції журналу Промінь. Вони передали щире привітання із побажанням: „Дай Боже усім на все добре!"

Галина Мельник-Марко
Фотографіст на цім святі був
Роберт Руткай

The UWAC, Olha Kobylianska Whalley Branch, celebrate their 50th Anniversary, Sunday August 29th, 1999

In conjunction with our annual church 'khram', the Ukrainian Orthodox Church of St. Mary, the celebration commenced with a church service at 9:30 a.m. Peter Arychuk, President of the congregation, greeted Archbishop John of Edmonton and the Western Diocese, by presenting him with the traditional, bread and salt. Two young girls dropped rose petals from baskets along the pathway to the church as Archbishop John walked towards the entrance. Clarissa Grecica welcomed him with a bouquet of roses. Rev. Isadore Woronchak greeted Archbishop John at the entrance to the church. Very Rev. Peter Hnatiw of Vancouver, Rev. Victor Lomaszkiewicz of New Westminster, Rev. Isadore Woronchak of Surrey and Rev. Michael Sokyrka and alter boys, Andrew Misiak, Jason Grecica, Jared Kraynick, and Danny Moroz, assisted with the services. Visiting choir members from Vancouver assisted the St. Mary Choir during the liturgy.

A memorial service was held for departed members of the Women's Association.

Following church service those in attendance proceeded to the Ukrainian Orthodox Centre for a hot dinner. The hall was festive with silk sunflower arrangements and a pictorial display of events from the past. Opening remarks of welcome were issued by Rev. I. Woronchak. Archbishop John blessed those attending the dinner. Master of Ceremonies, Andrew Misiak, extended his greetings on behalf of the church members, as certificates were presented to those church members 90 years and older: Lena Lesack, Mary Makowichuk, William Ropchan and Mikita Sihikalo. Greetings were also

given by the president of the Mission District, Rev. Hnatiw and St. Mary's Church, Peter Arychuk.

Anne Shouchuk emceed the Women's Association portion of the program. Ollie Waverick, Provincial Vice-President, made presentations to three distinctive members who received 50 years pins and certificates of acknowledgement for their service to the Ukrainian Women's Association of Canada: Bessie Bonar, Antonia Dobrowolski, and Martha Lebedovich. Nellie Krawchuk received a bouquet of flowers for her 64 years of service. Anne Sobool-Clark, President of the Association, welcomed everyone and thanked all the members for their generous support over the last fifty years.

The Women's Association would like to acknowledge the generous support of CYMK-UOY for their involvement in this event, and an extra thank you to Laurence Pachkowski for his pictorial display of the last 25 years, and to those ladies who decorated the hall. Also to Dobr. Dianna Woronchak, Bessie Bonar and the help of others in sunflower theme.

Guest of Honour, Doug McCallum, Mayor of the city of Surrey, presented his greetings on behalf of the city, stating, "The members of the Ukrainian Women's Association of Canada are to be commended for their generosity to Surrey's citizens. The efforts of the women involved in this Association are appreciated by many people living in our community."

The audience was entertained by the church choir, Kvitka Ukrainian Dancers, and a duet by Tamara Antoniuk and Sonya Church.

Since 1949, the Surrey branch continues with activities to sustain the goals and objectives of our organization: to support, preserve, promote, maintain, provide, disseminate, publish representative facts which portray the Ukrainian heritage and its contribution to Canada.

The Women's Association caters to weddings, parties, funerals, and memorial dinners. Special holidays are celebrated with a dinner and programme. Since September 25th, 1998, we have been holding Pyrohy dinners at the Ukrainian Orthodox Centre on the last Friday of every month.

The Kvitka Ukrainian School of Dance is sponsored by our organization. They had 70 dancers for the 1998-1999 season. Concerts are held in December and our ladies provide all children in attendance with a Christmas bag of goodies that are handed out by Saint Nicholas. Ukrainian dancers perform for our Puschenyia in November and February. In 1996 we sponsored the first Ukrainian Youth Dance & Music Competition Festival which became so huge that in 1998, they became a separate entity, now known as the B.C. Ukrainian Cultural Festival Society.

In March of every year we hold Easter Egg writing workshops and hold demonstrations and lectures at local schools, senior citizen centers and museums. Our annual Easter Bake sale held on Good Friday every year, includes Babka, Paska, and all goodies relating to Easter. We sell arts & crafts and serve a hot lunch with pyrohy, cabbage rolls, kobassa, coffee and dessert. These are very successful.

We visit elderly members who are homebound or in hospital and unable to attend church or our monthly meetings and greet them with a card or flowers wishing them good health. Our meetings, held the second Wednesday of every month at 10:00 a.m., are well attended at the Ukrainian Orthodox Center. Our local has a library and display cabinet of arts & crafts. The ladies also look after the cleaning of the church and sing in the choir. Every Sunday following Church service except for July and August we have a fellowship luncheon at the Orthodox Centre. Two delegates are sent to provincial and national conventions which are held every two years.

Our local is involved with Humanitarian Aid to Ukraine, by sending parcels to schools, old age homes, orphanages and hospitals. Every year we fulfill our Anketa with a donation. We donate to various funds and Associations: Amnesty International, B.C.U.W.A. Provincial Executive, Konowal Plaque, Ukrainian Canadian Congress Headquarters, Teddy Bear Hug Fund, Cancer Association, Children's Hospital, Camp Selo, Equestrian Riding Association, Langley, Lung Foundation, Kidney Foundation, Surrey Memorial Hospital, Telethon, Ukrainian National Museum, Saskatoon. We generously support our church, Sunday School, Ukrainian School, CYMK-UOY and the USRL Foundation. Every year the Association is involved in community events including Surrey Parks and Recreation, White Rock Council of Women, Color It Surrey, Multicultural Festivals in Surrey, Guilford Library, Newton Seniors' Centre, and serve lunch at the Canadian Citizenship Ceremonies for new Canadians.

Helen Tkachuk
Promin representative

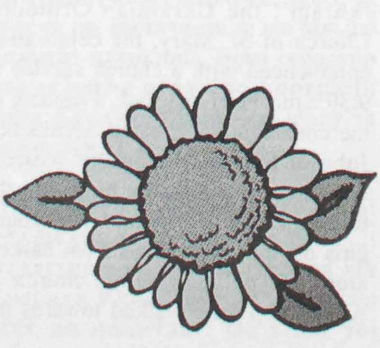

ПОКАЗ - FASION SHOW

LtoR: Vera Senchuk, Linda Lazarowich, Marusia Foster, Shelley Kowalchuk, Olga Mukanik, Olga Kowalchuk, Margaret Pestrak, Helen Chubaty

Elaine Shuvera, Odarka Smorang, Olga Nazeravich, Carole Romanyk, Alice Budinsky, Valerian Yereniuk

У неділю 21-го листопада 1999 р. у Вінніпезі був чудовий соняшний Манітобський осінній день. Після Служби Божої в авдиторії Катедри Пресв. Тройці з рамені Манітобської Філії Українського Музею Канади-СУК, відбулася надзвичайна подія - - показ української традиційної ноші пристосований до нового тисячоліття. Увійшовши в авдиторію я відчула привітність, теплоту. Настрій у присутніх був погідний, недільний. По середині стояв стіл застелений вишитим обрусом а на ньому українська мозаїка, кераміка, різьба і навіть „український" букет - - соняшники, колоски, маківки і т.п. столики були застелені обрусами ніжних кольорів, а на них пишалися букети галузок осінніх ягід і листя.

Прот. Андрій Лакуста промовив молитву, а Блаженніший Митрополит Василій поблагословив.

Дуже смачний обід (особливо десерт) складався із рисового супу, салати і макового сирника. Прислуговували молоденькі дівчата і хлопці у народніх українських костюмах із танцювального ансамблю „Розмай". Це також надавало події особливого чару.

Показ моди відкрила ведуча програмою Маруся Фостер (Кондра), голова Манітобської Філії Музею. Куратор Манітобської Філії Українського Музею Канади С.У.К., Кароля Романик, представила Савелю Керніцьку, власничку фірми, яка популяризує, розповсюджує і пристосовує українські мотиви до ноші. С. Керніцька ще від 1991 р. співпрацює з бізнесменами - підприємцями в Україні й часто проживає у Львові. Пізнавши потреби жителів України за її ініціятивою Україна була включена в світову організацію Child Care International і відразу 200 дітей з Тернопільщини були включені в систему допомоги. Багато дітей і далі потребує спонсоршипу, тобто допомоги грішми, харчами, одежею та шкільними припасами.

Під звуки лагідної української музики почали виходити наші пані-модельки. Коментатором була Савеля Керніцька. Кольори (пальта і жакети) переважно чорни-темно вишневий, цеглястий, бежовий. Матеріяли - італійське сукно і репа (блюзочки). Техніка вишиття - аплідації, гладь, тамбур. Назви - одежі: „Барвінок", „Трипілля", „Принцеса Ксеня". Костюми для хорових ансамблів: камізельки і спідничкиі, вишивані блюзочки і мужеський стилізований стрій.

Відбулася розігривка т. зв. door prize. Заст. голови Маргарета Пестрак подякувала присутнім за участь, а ведуча програмою Маруся Фостер подякувала усім тим, що помагали при влаштуванні цієї приємної і корисної імпрези.

В. М-Л.

Press Release
March 1, 2000

"Ukrainian Voice" Newspaper Celebrates 90th Anniversary

The "Ukrainian Voice" (Ukrains'kyi Holos), published continuously in Winnipeg throughout its existence, is celebrating its 90th anniversary in 2000. The newspaper was launched on March 16, 1910 by an enlightened group of Ukrainian leaders, mostly teachers and small business people. The newspaper was the first to use in its masthead, the word "Ukrainian" which did much to unify the various emigrant groups from Eastern Europe. The launch of the newspaper took place some 19 years after the arrival of the first Ukrainians to Canada in 1891, and at the height of the first wave of Ukrainian settlement in Canada.

The "Ukrainian Voice" newspaper has reported faithfully for 90 years all major developments in the Ukrainian community in Canada. In fact, today its annual bound volumes are an important source for researchers on Ukrainian Canadian history.

The newspaper reported throughout its history, as well, major developments in Ukraine and as such was a major informer of all things Ukrainian. In this, the newspaper served as a significant interpreter of the political, social and economic life during the difficult time for Ukrainians under the Soviet Union. The newspaper reported with great pride the events of 1989-1991 when Ukraine became a free democratic republic in Eastern Europe.

The newspaper's editors and board was truly a "Who's Who" of the Ukrainian community, for example, it included such individuals as Kudryk, Ferley, Arsenych, the Stechishin brothers, Woycenko, Syrnik, Solomon (later a prominent judge), Zakus and Pawlik.

The newspaper has been well supported over the years by the Ukrainian community. In addition the Ukrainian Self-Reliance League of Canada has been closely associated with it and a page was dedicated to this indigenous Ukrainian Canadian organization, with its men's, women's and youth component groups.

For most of its life, "Ukrainian Voice" was also a major publisher of books pamphlets, brochures and other publications of the Ukrainian community.

The Board of Directors of the "Ukrainian Voice" is preparing for its 90th anniversary by initiating several projects. First, an in-depth video of the history of the newspaper, second, a booklet on its role in the Ukrainian Canadian community and third, a series of banquets across Canada, honoring the newspaper and its major leaders. Further announcements will be made of these major projects.

The official launch of the anniversary took place on March 16, 2000 from 1 to 4 p.m. at a special reception at its offices at 842 Main Street in Winnipeg.

For further information contact the office at 204-589-5871.

В 24-у річницю упокоєння дружини, мами і бабуні, добродійки **Параскеви Федак,** яка упокоїлася 19-го квітня 1976 р. в місті Гамільтоні, Онтаріо складаю пожертву в сумі $50.00 на журнал Промінь, як нев'янучий вінок у її пам'ять.
Вічна їй пам'ять!

†Митрополит Василій
Вінніпеґ, Манітоба

В незабутню пам'ять мого дорогого мужа **Пилипа,** сина **Володимира,** дочки **Мирослави** і внучки **Каролы** складаю $20.00 на невянучий вінок в їх память.
Вічна їм память!

Катерина Кошлай
Монтреал, Квібек

У девяту річницю упокоєння мого дорогого мужа **Григорія Кріпкого,** мого брата **Євгена Ганущака**, котрий упокоївся 6-го березня 1999 р. і з'ятя **Ореста Серветника**, котрий упокоївся квітня 14, 1999 р, в їхню світлу незабутню пам'ять складаю $60.00 на Промінь.
Вічна їм пам'ять!

Елисавета Кріпкій
Саскатун, Саск.

Як невянучий вінок в пам'ять **Параскеви і Семена Міненко**, та **Кіндрата Кривоноса** - батьків і мами.
Вічна їм память!

добр. Анастасія Міненко
Вінніпеґ, Манітоба

Як невянучий вінок в пам'ять моеї дорогої дружини **Марії Гнатюк,** яка упокоїлася 21-го листопада, 1999 р. дарую $10.00 на пресовий фонд Променя.
Вічна її пам'ять!

Дмитро Гнатюк
Твей, Саскачева

В незабутню пам'ять дорогих родичів, дідуся і бабусі, бл. пам. **Павла Степового**, який упокоївся 14-го жовтня, 1978 р. і **Емілії Степової** (Ґуран), яка упокоїлася 28-го лютого, 1982 р., скадаємо пожертву як нев'янучий вінок в сумі $50.00 на журнал Промінь.
Вічна їм пам'ять!

Орися Сушко з родиною
Гамільтон, Онтарі

На нев'янучий вінок в пам'ять Ілії Мойсюка, який упокоївая в січні, 2000 р., складаємо $20.00 на Пресовий Фонд Променя.
Вічна йому пам'ять!

Орися і Макар Сушко
Гамільтон, Онтаріо

В пам'ять незабутніх родичів **Івана і Юлії Ґабриш** і **Василя і Марії Демянюк** жертвуємо $25.00 на пресовий фонд Променя.
Вічна їм пам'ять!

Роман і Михайліна Демянюк
Кемрос, Альберта

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS

- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
703 Evans Avenue Suite 100, Etobicoke, Ontario, M9C 5E9
Tel: (416) 621-3313 Fax: (416) 621-3323

Kazka Productions

Author - Lena Hryhor Gulutson Artist - Larisa Sembaliuk Cheladyn Musician - Gene Zwozdesky

The Mosquito's Wedding

Ой що ж то за шум

A comical spoof of a Mosquito's Wedding. Translated from a traditional Ukrainian Folk Song. Set to lively dance.

The Enchanted Christmas Tree

Зачарована Ялинка

Imagine a Christmas Tree that magically comes to life on Christmas Eve as Ivas' and his family are enjoying "Sviata Vecheria", the traditional Ukrainian Christmas Eve dinner. This delightful musical story relates the many traditions surrounding Ukrainian Christmas.

Snow Folk Song

Снігова пісня

In this song the children make a Snow Grandma and Snow Grandpa. Under a magic spell these snow folks come to life and dance a "hopak" together with all the animals of the forest.

"Vesnivka" Spring Serenade

Веснівка

This is an enchanting read-and-sing-along book that celebrates the return of spring. All the animals rejoice in dance and song at the changing of the season. It culminates in the making of an Easter Egg.

Sing-A-Long Treasures

Співучі Скарби

A collection of songs and rhymes for children of all ages, covering all seasons and main holidays.

Colourful children's books in Ukrainian and English with lively music and printed verse.

Each book with cassette $12.95, includes GST

We pay shipping!!

Send cheque or money order to:

KAZKA PRODUCTIONS LIMITED
11524 - 78 Avenue • Edmonton, Alberta
CANADA • T6G 0N5
ph: (403) 436 - 3010 • fax: (403) 471 - 5501
e-mail: cheladyn@freenet.edmonton.ab.ca

Books, Magazines, Newspapers, School & Office Supplies, Handicrafts, Jewellery, Pictures, Embroidered Blouses, Threads, Fabrics, Greeting Cards, Videos, CDs, Cassettes, Supplies for Easter & Christmas, Post Office, Parcels to Ukraine

W. KLISH
M. STECKO

Phone: (416) 703-2752
Fax: (416) 703-2753

Arka Ltd.

UKRAINIAN BOOK STORE & GIFTS

575 QUEEN STREET WEST
TORONTO, ONT., CANADA
M5V 2B6

TO READERS AND CONTRIBUTORS

When sending articles, in memoriams and any other submissions to Promin, please make certain that all names are legible. Please print all names even if the article is hand-written. Your cooperation in this respect will greatly assist us in providing accurate information. As well, we do not have a set fee for submitted articles, but please remember that it costs about $200 to produce one page of Promin, therefore your consideration in sending a donation is greatly appreciated. The cost of pictures included with the articles is $25 each, which should be sent with the write-up when it is submitted.

Коли присилаєте які будь дописи просимо всі імена, прізвища й місцевості писати друкованими літерами. Рівнож майте на увазі, що надрукувати ли-ше одну сторінку журналу коштує нас $200. Отож, хоч ми не вимагаємо певної заплати за дописи і.т.п. ми будемо вдячні коли з дописом буде включена пожертва. Також просимо прислати разом з дописом $25.00 за кожну знімку.

ADVERTISE IN *Promin*

Advertising rates for one year are:

business card	$150.00
1/4 page	$250.00
1/3 page (outer column)	$375.00
1/2 page	$500.00
full page	$900.00

Subscriptions and advertisements should be directed to the Promin address as provided on the inside cover.

Галя Щерблюк, Крайова Референтка Променя
Helen Scherbluk, National Promin Convenor

40th ANNIVERSARY DONATIONS
The donations listed in this section include all those received from February 1 to February 29, 2000. The Editorial Board gratefully acknowledges the generous donations in support of Promin during this anniversary year.

$1500
UWAC Lesia Ukrainka Branch, Winnipeg MB
$1000
Ukr. Can. Foundation of Taras Shevchenko, Winnipeg MB, grant for advertising
$250
UWAC Olha Kobylanska Branch, Saskatoon SK
$200
Prometheus Foundation, Toronto ON
$100
Nellie Seniw, Edmonton AB
Nellie Pawlik, Winnipeg MB
$80
Justine Fedeyko, St. Albert AB
$50
Olga Sametz, Ottawa ON
UMC-UWAC Winnipeg MB Branch
$30
Roma Gauk, Edmonton AB
Cecilia Kreptul, Edmonton AB
$25
Mary Kenaschuk, Saskatoon SK
$20
Olga Satsevich, Burnaby BC
Daria Sprague, Sault Ste Marie ON
Anne Sytnick, Dauphin MB
Dobr. Larissa Makarenko, Toronto ON
Anna Kotyshyn, Vegreville AB
Marie Kowalchuk, Edmonton AB
Mary Prokopiw, Edmonton AB
Maria Juscenko, London ON
Olga Michailishin, Lanigan SK
$15
Mira Malanchuk, Montreal PQ
$10
Mary Tekela, Montreal PQ
Vallie Tymoshuk, St. Catharines ON
Anne Kuryliw, Toronto ON
Iryna Hlek, Edmonton AB
Maria Bourak, Beamsville ON
Irene Talpash, Dauphin MB
Helen Munrow, St. Albert AB
Maria Bilous, Dauphin MB
Petronela Symunuk, Moose Jaw SK
Kathy Buchanan, Edmonton AB
Oksana Hunko, Montreal PQ
Helen Tkachuk, Surrey BC
Mary Manuck, Surrey BC
Katherine Yereniuk, Edmonton AB
Kay Bortnak, Yorkton SK
Mary Shavotynsky, Etobicoke ON
$5
Dobr. Stephanie Yurkiwsky, Edmonton AB
Antonina Nazarczuk, Niagara Falls ON
Valentyna Chewchuck, King City ON
Halyna Senyshyn, Montreal PQ
Olga Sawchuk, Edmonton AB
Anna Romaniuk, Montreal PQ
Maria Tatarchuk, Toronto ON
Vera Romaniuk, Edmonton AB
W. Kotak, Gilbert Plains MB
Anonymous

Correction

In the January issue of Promin a donation of $100.00 credited to Rachaek Melnychuk of Edmonton AB was in fact made by the UWAC St. Elias Parish in Edmonton AB

Donations-Pauline Ignash's Birthday, Winnipeg MB
$75
Margaret Pestrak
$40
Very Rev. & Dobr. Minenko
$30
Vivian Olender
$25
Marusia Foster
UWAC Kniahynia Olha Branch, Winnipeg MB
Dr. and Mrs. P. Kondra
Orysia Sushko
$20
Dobr. M. Kernisky
A. Kibsey
Very Rev. Dmytro and Dobr. Jane Luchak
Olga Kowalchuk
Helen Garrity

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

☞ Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $3.5 million awarded.

☞ Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.

☞ Inquire about living bequests and designated funds.

☞ Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

Тетяна Педенко і Анна Федоренко, членки відділу ім. Княгині Ольги в Лондон, Онтаріо спекли бабки і паски у підготовці до Великоднього Базару. Вигляд і запах їх знаменитий

Tetiana Pedenko and Anna Fedorenko, members of UWAC Kniahyni Olha Branch in London, Ontario baked these beautiful and tasty traditional pasky and babky in preparation for the annual Easter Bazaar

UKRAINIAN ORTHODOX LIBRARY OF
ST JOHNS
10611-110 AVE
EDMONTON AB
T5H 1H7 1-Dec-2001